

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul III — Nr. 159

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 iulie 1991

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Legea nr. 11/1990 privind încuviințarea adopției . . . 1—2

REPUBLICĂRI

LEGEA nr. 11/1990 *) privind încuviințarea adopției

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Încuviințarea adopției este de competența instanțelor judecătorești.

Cererea pentru încuviințarea adopției se introduce la judecătoria în raza căreia domiciliază cel care adoptă.

Cererea pentru încuviințarea adopției unui copil părăsit, din părinți necunoscuți sau care, din orice alte cauze, se află în îngrijirea unei instituții de ocrotire, se introduce la instanța în raza căreia se află sediul instituției de ocrotire.

Cererea pentru încuviințarea adopției făcută de un străin sau de un cetățean român cu domiciliul ori reședința în străinătate se introduce la tribunalul în raza căruia domiciliază cel ce urmează a fi adoptat.

În cazul în care cel ce urmează a fi adoptat este cetățean român cu domiciliul sau reședința în străinătate, cererea adresată instanței române este de competența Tribunalului municipiului București.

Art. 2. — În scopul supravegherii și sprijinirii acțiunilor de ocrotire a minorilor prin adopție și al realizării cooperării internaționale în această materie, se înființează, ca organ guvernamental, Comitetul Român pentru Adopții.

Comitetul Român pentru Adopții colaborează cu autorități centrale din străinătate care au atribuții în domeniul protecției copiilor și al adopțiilor internaționale, precum și cu organizații autorizate de acestea, în orice probleme de interes reciproc în domeniul adopției.

Art. 3. — Străinii sau cetățenii români cu domiciliul sau reședința în străinătate pot adopta numai copii aflați în evidența Comitetului Român pentru Adopții și care nu au putut fi încredințați sau adoptați în țară, în intervalul de cel puțin șase luni de la luarea în evidență.

De la prevederile alineatului precedent sînt exceptați soțul care adoptă copilul celuilalt soț, adoptatorii care sînt rude pînă la gradul al patrulea inclusiv cu unul dintre părinții minorului sau care adoptă persoane majore în condițiile art. 67 din Codul familiei.

Art. 4. — La cererea pentru încuviințarea adopției se vor atașa următoarele acte :

a) Acte privind adoptatul :

— certificat de naștere, în copie legalizată ;

— certificatele de naștere și, după caz, de căsătorie sau deces ale părinților firești ai minorului, în copie legalizată ;

— declarație autenticată de consimțămînt la adopție, dată de părintele sau părinții firești, tutore sau ocrotitorii legali, ori, după caz, avizul autorității tutelare ;

— certificat medical privind starea de sănătate a minorului, eliberat, după caz, de policlinica județeană, municipală sau de sector ;

— confirmarea Comitetului Român pentru Adopții că minorul nu a putut fi încredințat sau adoptat în țară, în intervalul de cel puțin șase luni de la luarea în evidență.

*) Republicată în temeiul art. V din Legea nr. 48 din 16 iulie 1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 17 iulie 1991, dîndu-se articolelor o nouă numerotare.

Legea nr. 11/1990 este publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 1 august 1990.

b) Acte privind adoptatorii :

— declarație autenticată în care adoptatorii să precizeze dacă adoptarea se face cu efecte depline sau cu efecte restrânse ;

— certificatele de naștere și de căsătorie, în copie legalizată ;

— certificate privind antecedentele penale ;

— certificate privind starea de sănătate ;

— un act, eliberat de autoritățile străine competente, din care să rezulte că pot să adopte, potrivit legislației țării respective ;

— ancheta socială efectuată de autoritățile străine competente de la domiciliul adoptatorilor, în care să se arate opinia acestora cu privire la adopție.

Art. 5. — Instanța soluționează cererea pentru încuviințarea adopției în camera de consiliu, în complet constituit din 2 judecători, cu respectarea condițiilor de fond prevăzute de lege.

Judecarea cererii se face cu citarea celor prevăzuți la art. 70 din Codul familiei și a autorității tutelare, precum și cu participarea procurorului.

Instanța poate administra orice probă admisă de lege. Efectuarea anchetei sociale este obligatorie. În cazul prevăzut de art. 1 alin. 4, ancheta socială se face de către organele județene sau al municipiului București.

Art. 6. — În cazul în care adoptatorul sau cel ce urmează a fi adoptat este străin, fiecare este supus, în ceea ce privește condițiile de fond pentru încheierea adopției, legii sale naționale, dacă legea străină nu încalcă ordinea publică de drept internațional privat român.

Art. 7. — În cazul în care adopția privește un copil pentru care este necesară punerea sub tutelă, dar aceasta nu a fost încă instituită, instanța judecătorească va încuviința adopția cu avizul autorității tutelare competente a întocmi ancheta socială.

În situațiile prevăzute de art. 109 din Codul familiei, când copilul se află într-o instituție de ocrotire sau într-o unitate medico-sanitară, cererea de decădere a părintelui din drepturile părintești poate fi făcută și de conducerea instituției sau unității.

În cazul copilului aflat într-o instituție de ocrotire sau, după caz, într-o unitate medico-sanitară, părinții pot declara în scris, în formă autentică, că sînt de acord ca, după trecerea a șase luni de la data declarației, acesta să fie adoptat de persoana aleasă de Comitetul Român pentru Adopții, fără a mai fi necesar un nou consimțămînt al lor la adopție.

NOTĂ :

Potrivit art. II din Legea nr. 48/1991, cererile pentru încuviințarea adopției, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, vor fi soluționate potrivit reglementării în vigoare la data introducerii cererii.

Art. 8. — În condițiile legii, cei care justifică un interes legitim pot interveni în procesul privind încuviințarea adopției.

Art. 9. — Instanța se va pronunța asupra cererii de încuviințare a adopției prin hotărîre, avînd în vedere ca minorul să poată beneficia în țara străină de garanțiile și normele echivalente acelor existente în cazul unei adopții naționale.

Hotărîrea prevăzută la alin. 1 este supusă căilor de atac, în condițiile și în termenele prevăzute de Codul de procedură civilă.

În cazurile prevăzute de art. 1 alin. 4, întocmirea noului act de naștere al copilului adoptat, cu toate efectele filiației firești, se va face de către primăria pe raza căreia își are domiciliul sau reședința adoptatul, iar în cazurile prevăzute de art. 1 alin. 5, de către Primăria sectorului 1 din municipiul București.

Cetățenia adoptatului este supusă legii cetățeniei române.

Art. 10. — Comitetul Român pentru Adopții, cu sprijinul reprezentanțelor diplomatice și consulare române și pe altele căi admise de normele internaționale, va depune diligențele necesare pe lângă autoritățile sau organizațiile statului al cărui cetățean a adoptat un copil român, pentru ca acesta să beneficieze de garanțiile și normele echivalente acelor existente în cazul unei adopții naționale.

Art. 11. — Fapta părintelui, tutorelui sau ocrotitorului legal, care pretinde sau primește, pentru sine sau pentru altul, bani ori alte foloase materiale în scopul adopției unui copil se pedepsește cu închisoare de la unu la cinci ani.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta persoanei care, în vederea obținerii unui folos material necuvenit, intermediază sau înlesnește adoptarea unui copil.

Banii, valorile sau orice alte bunuri primite se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Art. 12. — Cererile pentru încuviințarea adopției, în curs de soluționare la organele de autoritate tutelară, vor fi înaintate de îndată instanțelor competente, potrivit dispozițiilor prezentei legi.

Cererile de anulare sau desfacere a adopției urmează aceleași reguli de competență ca cele pentru încuviințarea acesteia.

Art. 13. — Dispozițiile prevăzute în capitolul III din Codul familiei se modifică în mod corespunzător prevederilor din prezenta lege.

Articolele 73 și 74 din Codul familiei, Decretul nr. 137 din 23 martie 1956, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi, se abrogă.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Biroul de publicitate și difuzare pentru Monitorul Oficial, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.02.

Tiparul : Regia autonomă „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, telefon 68.55.58.

Prețul 1,50 lei

40.816

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159/1991, conține 2 pagini.